

RAZELE AUROREI

☉ ☉ ☉ ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII” ☉ ☉ ☉

Lumea cea lăuntrică a omului.

BUDAPESTI KIR. ÜNIVERSZSEG
1917-FEB. 8.
ATVETTE

512

(Textul pe cealaltă față.)

Lumea cea lăuntrică a omului.

„De se și strică omul nostru cel din afară, dară cel din lăuntru să înviește din zi în zi.“ (II. epist. către Corint. 4, 16.)

Tot omul constă din om îndoit. Cel din afară îl vedem, împrejurările omului din afară le cunoaștem, dară omul lăuntric este ascuns de din naintea noastră. Pre acela îl cunoaște numai spiritul fiecărui, dară încă nu pe deplin. Omul din afară trăiește și să mișcă lumei de din afară. Sămțește căldura soarelui și gerul iernei. Să desfătează în frumseța primăverii și gustă fructele toamnei. Umblă, șede, zace, să obosește și să odichnește.

Iar lumea omului lăuntric a inimei, sămțământul și gândurile, cugetele și dorințele în înălțimea și adâncimea lor, în pustiul amăgirilor, în focul durerii și între valurile cele reci ale desperării.

Lumea inimei, adecă a sufletului e o lume foarte estinsă și până există omul lăuntric, va exista și lumea lui. Iar deoarece omul lăuntric nici când nu să nimicește, așa-dară rămâne și lumea lui pentru totdeauna cu frumsețele ei ori cu urciunile și florile ei.

Omul din afară poate fi frumos și tare și tot atunci omul lui lăuntric poate fi urît, slab, nestatornic. Omul din afară constă din carne, sânge și oase; toate acestea să făcură din mâncare, beaură, din pământ sunt și devin pământ; iar omul lăuntric este spirit din spirit, suflet din suflet.

Lumea noastră din afară poate fi ori cât de frumoasă și strălucitoare, dacă în lăuntru nostru este furtună, n'avem liniște. Lumei lăuntrică mizerioasă nu-i ajută nici tesaure pământesti, nici mărire, nici orice bogăție. Principii tot așa de nefericiți

pot fi, ca săracii cei lipiți de pământ.

(Și pe icoana noastră vedem o femeie nefericită. Ea 'i încă atât de tânără, vioaie și judecând după îmbrăcămintea ei e o femeie bogată, frunțasă, dară în inima ei este mizerie. Ceva bănat, amăgire, ceva lovitură sufletească o aruncă la pământ și acuma proptinduși capul de pat, caută scăpare de dinnaintea luptelor ei lăuntrice. Oh ce o durere o mistuiește pre ea, ce năcaz a cuprins sufletul ei și ce nuori întunecoși să trag pe cerul umoarei ei. Mulți am fost în asemenea stare și ne-a lipsit raza cea recreitoare a mângâierii.)

Care-i acela om, la care nu i-ar plăcea de zilele cele frumoase cu soare, aerul cel binemirositor, ploua cea plăcută de vară, munții cei frumoși și livezile cele înflorite? Fanației lui „Buddha“ din Tibet să ascund de frumseța naturei în peșterile zidurilor întunecoase și zac cu anii în aceste nopți, dară nici aceia pentru aceea, că ar urî natura cea frumoasă, ci o fac în nedejdea cea nesigură a dobândirii unei stare mai desevărsită.

Dară cu atât mai mult ar putea dori fiecare, ca lumea sa lăuntrică să fie frumoasă. Inima, plină cu pace și liniște, în care locuiește bucuria și sămțuri dulci să revarsă din aduncul sufletului. Inimă, care iubeste și sămțește, că e iubită; inima, acărei dorinți curate să implinesc, în care din zi în zi să trezește o bucurie nouă și cea vechiă nu trece. Aceasta o numim inimă fericită și cine nu ar vrea s'o aibe?

Dară atunci trebuie să câștige aceste sămțuri de acolo, unde acelea isviresc din cel mai curat isvor.

Atunci trebuie să închidem lăuntru nostru de înaintea înriurilor rele și lucrurilor păcătoase. Iar nainte de toate a ne curăți de aceea, ce-i urît și rău în noi adecă de păcat.

Între păcat și faptă păcătoasă este aceea deosebire, ce este între focul

ce arde în camin și scânteia ce sare afară. Fapta cea păcătoasă o naște păcatul ce locuiește în inimă. Iar păcatul cauzează mizeria.

De aceasta mizerie trebuie să scăpăm lăuntru nostru. Iar aceasta nu merge altcum, decât numai prin întoarcerea cea sinceră către Dumnezeu prin pocăință.

Dă inima ta Dumnezeului tău și se va schimba lumea ei. Primește pre Christos în inimă și cugetări cerești vor odrăzli în tine. Ia în tine cuvintele lui Christos și vei avea bucurie în toate zilele și chiar pe lângă luptele tale trupești. Iubirea lui Dumnezeu să pătrundă inima ta, care apoi să revarsă din tine spre tot omul și vei gusta fericirea cea adevărată.

Inchide inima ta de din naintea iadului și o deschise pe sama cerului, vei dobândi așa o lume sufletească, acărei frumseță din zi în zi crește.

Să poate spune, că tot omul înșăși este vina nefericirii sale lăuntrice. *Eul* egoistic, capriciul cerbicos aruncă sufletul în mizerie.

Omul nostru din afară se va ruina odată, să ne silim la aceea, că și până atunci să tot crească lumea inimii noastre și să aparțină lumilor celor mai frumoase!

Statornicie.

Toți erau în urma lui Fridric F. Îndată ce cetea el biblia sa sau să rugă, îl desprețuiau, când nu voia să bee cu ei rachiu, să vărsa câte o grămadă de holote și bățjocură peste tînărul soldat, și să părea mai cu neputință, dară totuși o putea răbda. După ce trecură primele săptămâni, n'au mai fost așa de periculoase atacurile, toți, câți erau în o odaie cu el, au observat, că nu aveau, cum li-să părea lor, de lucru cu un fățarnic, ci cu un soldat tare, credincios regelui său pământesc și ceresc.

Într'o zi, când toți ceilalți soldați, cari aviu concediu (urlaub), erau duși, ședea Fridric iarăși în liniște în cotul său și cetea, când să apropie de el un soldat, care a fost mai de multe ori pedepsit. Cel așa mult năcăjit de ei nici nu privea în sus, el cugeta, că ar fi vorba de vr'o întrerupere reuvoită. Atunci auzi el lângă sine de câteva ori suspinând.

„Ce-i?” întrebă el pretenos.

„Nu mi-ai putea tu ajuta?”

Îndată îi dădu Fridric loc lângă el și acuma schimba o vorbă pre cealaltă. „Știi tu, când eram eu un copilaș, „istorisea Brincner, „am tot beut rachiu sau bere fără de știrea părinților mei, am jucat și cărțile. Durere că aveam noroc, și toți filerii, cari îi dobândeam, uneori chiar și câte o libră furată din punga mamei trebuia să'mi ajute, a plăti pasiunea mea cea rea. Totdeauna umblam cu o conștiință rea, că mamă-mea era pioasă și să ruga cu noi și tată-meu era om regulat și credincios, dară soții cei răi, ei o făcură, și așa tot mai adânc m'am cufundat și nici nu mai pot altcum, ori-cât de bucuos ași voi acuma. Când te vedeam așa rugându-te și cetind, mă înfioram, dară eu gândesc, că tu nu numai că mai rușina, ci și ajuta!”

Inima lui Fridric F. bătea de bucurie. Așadar purtarea lui liniștită fără vorbe totuși n'a rămas fără de binecuvântare. Ce bunătate dela Mântuitorul său! El istorisi:

„Când era meu un copilaș, n'am auzit dela tatăl-meu alta decât su-dălmi și blăsteme, dela mamă-mea nu cunose numai suspine și gemete. Eu aveam o viață crudă, dureroasă, până când într'o zi mă grăi un bărbat pretenos pe stradă, și întrebă, ce m'ar lipsi. „Nimic,” respunsei eu.

„Eu cred, că ție îți lipsește Mântuitorul,” zise străinul, și deoarece eu abea cunoșteam ce-i pretenia, îmi lu-ai iute încredere și mă învoii ușor, a cerceta o oară, care el voia să tînă. Aici să vorbea despre stricăciunea beției, și că numai Iisus poate scăpa

de ea, și pentru că toate să potriveau atât de bine pe noi, m'am asociat uniunei tînărilor și subseriei un bilet, că de aici nainte cu voi mai bea beuturi îmbătătoare. Eu cugetam, că va fi cu puțință, a înduplec și pre tată meu la aceasta, dară nu-mi reuși. Miseria, ce vedem totdeauna naintea mea' mă făcu tot mai stătornic, și apoi aflai pacea în Mântuitorul meu, acesta mi cel mai bun sprijin."

"Cum l-ai aflat tu pre El?" întrebă celalalt curios. "Eu îi spusei lui, — era pe la sfârșitul școliei, — că nu ași avea sângur curagiul, a rămănea stătornic în învățătură, s'au ori unde ași fi în lume, eu cunoseui, că aveam multe păcate, și îl rugai, a mă curăți de ele, și El o făcu."

"Dară nu mai ai tu ispite?"

"Ispite, multe în mine, cu mine și afară de mine, dară eu nu mă încred mie, ci sângelui lui Iisus, că mă curățește și mă scutește!?"

Brincener avea încă multe întrebări și ei trebuiau să vorbească în mai multe seri la olaltă, până 'i se descoperiră toate, dară în sfârșit pătrunse zi el la siguranța, că Mântuitorul, care a venit să mântuiască pre păcătoși, e și alui Mântuitor.

El deveni un om vesel și un ostaș regulat, și ei amândoi cari nu iubeau beuturile îmbătătoare, făceau oficerilor lor bucurie și onoare în servicii.

Când apoi, după ce le trecu vremea militară, merseră acasă în chemarea lor civilă, la era o deosebită dorință, a arăta tuturor tînărilor, ce binecuvântare mare este într'o hotărîre timpurie pentru Mântuitorul, și că cât de bine e, a o face cu o seriozitate deplină.

Dară tu, fratele meu, care te affi în oastea militară, facut-ai asemenea lui Fridric? Mărturisești tu acolo pre Mântuitorul tău prin purtare ta bună și liniștită? Arăți celoralalți ostași pildă bună, creștină; sau ți rușine a mărturisi pre Regele regilor. El zice: Cine se va rușina de mine înaintea oamenilor, și eu mă voi rușina de el înaintea ingerilor. Așa dar tînărule, fi un ostaș bun alui Iisus Christos. Luptă-te pentru regele luminei și al adevărului!

Creșterea copiilor.

Într'o predicăție despre creșterea copiilor zise odinioară un predicător vestit următoarele: „Creșterea ficele voastre spre vitejie și pre fii vostri spre curăție! Câțiva preteni, cari credeau, că el a fi greșit, îl făcură după aceea atent la smânta sa. Dară el respunse: „Eu nu am schimbat nici de cum vorbele. Că oamenii cresc pre ficele lor la curățenia inimei și pre fii lor la vitejie, aceea o aștept eu dela toți părinții cuminte, și dacă ei de altcum ar avea o cugetare lumească. Dincontra e problema creșterei creștinească, a crește ficele cele slabe și ale cultiva cu un cuget vitejese care zice: „Toate le pot prin acela ce mă întărește, Christos,“ și fiilor a înrădăcina cugetarea, care să opune ispitei cu cuvintele: „Cum ași face așa rău mare păcătuind înainte lui Dumnezeu!“

Redactor responsabil:

VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chiămat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HARSFA-UTCA 33. SZ. Prețul la „Razele Aurorei“.

Pe anul întreg: dela 1—2 exemplare 1.20 fl. de exemplar. Dels. 3—10 exemplare —.80 fl. de exemplar
11—50 —.60 — 50—100 —.50

În streinătate se socotește diferența speselor trimeterei.